

адміністративних послуг, забезпечить їх уніфікацію в життя ідеї ведення інформаційних технологій.

Список використаних джерел:

1. Андрейцев В. І. Об'єкти земельних правовідносин за новим Земельним кодексом України. Науково-практичні коментарі. 2002. № 2. С. 14.
2. Носік В. В. Земля як об'єкт права власності. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія : Юридичні науки. 2000. Вип. 38. С. 34
3. Носік В. В. Право власності на землю Українського народу : Монографія. Київ : Юрінком Інтер, 2006. С. 497.
4. Титова Н. До концепції нового основного земельного закону України. *Право України*. 2000. № 4. С. 69.
5. Мазур Д. В. Актуальні питання співвідношення нормативно-правових указів Президента України та законів України. *Право і безпека*. 2006. N 4'1. С. 30–33.

Косяченко К. Е.

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

**ВЗАЄМОДІЯ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
З ДЕРЖАВНОЮ ПРИКОРДОННОЮ СЛУЖБОЮ УКРАЇНИ
У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Будь-яка діяльність може бути ефективною виключно у випадку злагодженої взаємодії всіх суб'єктів, що беруть у ній участь. Не є винятком і напрям протидії злочинності. Як зазначає Колодяжний М. Г., сучасний підхід світового співтовариства у запобіганні та протидії злочинності базується на налагодженні партнерських зв'язків державних органів із громадськими та неурядовими організаціями, науковими колами, окремими громадянами. Діяльність останніх безпосередньо спрямовується на сферу запобігання злочинності, пов'язується із громадським контролем ефективності роботи органів кримінального переслідування або моніторингом законності витрачання державних фінансів [1, с. 4].

Важливу роль у процесі протидії злочинності займають неурядові організації, які реалізують цілий комплекс заходів, спрямованих на усунення (нейтралізацію) детермінантів актів деліктної поведінки. Проте ефективна реалізація відповідних напрямів діяльності можлива лише за умови плідної взаємодії з правоохоронними органами, до числа яких належить Державна прикордонна служба України. Особливо тісним є взаємозв'язок цього правоохоронного органу з громадськими формуваннями з охорони

громадського порядку і державного кордону.

Згідно із Законом України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону», основними завданнями громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону у сфері охорони державного кордону є:

1. Надання допомоги підрозділам Державної прикордонної служби України у виявленні та затриманні осіб, які порушили або намагаються порушити державний кордон чи провадять іншу протиправну діяльність на кордоні [2].

Цей напрям взаємодії, як правило, не обмежується лише співпрацею з представниками Державної прикордонної служби України та поширюється на інші правоохоронні органи (Національна поліція (наприклад, у випадку вчинення суб'єктом кримінального правопорушення злочину, передбаченого ст. 332 КК України), органи безпеки (наприклад, у випадку вчинення суб'єктами кримінальних правопорушень суспільно небезпечних діянь, передбачених ст. 332¹, 332², 333, 334 КК України) тощо).

2. Сприяння військовослужбовцям Державної прикордонної служби України в охороні державного кордону, виключної (морської) економічної зони України, а також здійснення контролю за дотриманням режиму державного кордону, прикордонного режиму і режиму в пунктах пропуску через державний кордон, проведення разом з ними пропуску громадян до місць відпочинку і роботи [2].

Така діяльність може виражатись у спільному патрулюванні державного кордону, перебуванні в пунктах пропуску тощо. Її реалізація дозволяє знизити ймовірність порушень перетину державного кордону, адже потенційні суб'єкти кримінальних правопорушень, розуміючи, що державний кордон надійно охороняється різними суб'єктами протидії злочинності, можуть відмовитись від вчинення актів деліктної поведінки.

3. Надання допомоги підрозділам Державної прикордонної служби України у виявленні умов та причин, які можуть призвести до злочинної діяльності на кордоні, і вжиття заходів до їх усунення [2].

Виявлення та дослідження детермінантів вчинення злочинів та кримінальних проступків – це важливий напрям кримінологічної діяльності, який дозволяє виробити стратегію запобігання відповідним групам суспільно небезпечних діянь. Усунення відповідних причин та умов сприяє суттєвому зниженню рівня злочинності.

4. Участь у спостереженні за місцями роботи і відпочинку поблизу кордону та за прикордонними інженерними спорудами [2].

Перелічені місця завжди несуть потенційну небезпеку, тому втрата контролю над ними сприяє вчиненню кримінальних правопорушень, що посягають на суспільні відносини у сфері забезпечення захисту державного кордону. Ба більше, недостатня охорона відповідних об'єктів може призвести до актів деліктної поведінки у вигляді посягання на суверенітет та

територіальну цілісність нашої держави.

5. Участь у заходах Державної прикордонної служби України з профілактики порушень або спроб порушення державного кордону і режиму в пунктах пропуску через державний кордон, незаконного переміщення через державний кордон вантажів, предметів, матеріалів та іншого майна [2].

Отже, громадські формування у сфері охорони громадського порядку активно взаємодіють з підрозділами Державної прикордонної служби України, допомагаючи тим самим здійснювати комплекс заходів із забезпечення контролю за дотриманням режиму державного кордону, функціонування пунктів пропуску через державний кордон, запобігання та припинення злочинів, що посягають на недоторканість державних кордонів тощо [3, с. 120]. Особливо така взаємодія є актуальною в умовах сьогодення, коли російська федерація, всупереч всім міжнародним актам, підступно посягає на суверенітет та територіальну цілісність України (анексія АР Крим та м. Севастополя, окупація частин Донецької та Луганської областей тощо).

З огляду на викладене вище важливо, щоб вітчизняні неурядові організації консолідували свої дії навколо проблеми забезпечення недоторканності державного кордону та надавали необхідну допомогу відповідним державним органам (зокрема підрозділам Державної прикордонної служби України).

Список використаних джерел:

1. Колодяжний М. Г. Сучасний зарубіжний досвід громадського впливу на злочинність : монографія / за ред. В. В. Голіни. Харків : Право, 2017. 252 с.
2. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону : Закон України від 22.06.2000 № 1835-III. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1835-14#Text> (дата звернення: 27.01.2022).
3. Шаблистий В. В. Безпековий вимір кримінального права України: людиноцентристське дослідження : монографія. Дніпро : Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ : Ліра ЛТД, 2015. 420 с.

Кот О. М.

приватний нотаріус,

м. Мукачеве Закарпатської обл.

ЗУПИНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПРИВАТНОЇ НОТАРІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Вибрана нами тема має актуальні позиції через те, що зупинення та припинення приватної нотаріальної діяльності є важливою темою, яка стосується правового середовища країни. Приватні нотаріуси виконують значну роль у забезпеченні правової безпеки та захисту прав індивідуальних